

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden og sidste Behandling af: Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1872—73.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 851 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen tillet følgende Vindringsforslag:

Af Udvalget:

1) Punkt 1 udgaar.

2) Punkt 2 udgaar.

Numrene i de øvrige Poster rettes efter Udfaldet af Afstemningen over Vindringsforslagene.

Af Udvalgets Formand (Bojten).

Ordene „Forbehold og“ i 1ste Linie udgaa.

De stillede Vindringsforslag tilligemed Forslaget til Beslutning fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Bajer): Naar Udvalget har tillet Forslag til, at de første Punkter af Forslaget skulle udgaa, har naturligvis Anledningen nærmest været de Betragtninger, der bleve gjorte forrige Gang af den meget ærede Kirke- og Undervisningsminister (Fischer) og det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), men jeg maa dog sige, at Grunden, hvorfor man lod det blive staaende forrige Gang, er bleven betragtet noget urigtig. Jeg kan naturligvis ikke vide, hvorledes hvert enkelt Medlems Lænsangang er eller har været i Udvalget, men jeg skal gjøre Rede for, af hvilken Grund det i alt Fald efter min Mening var korrekt at lade disse to Punkter blive staaende. Det hebdet jo, saaledes som det blev vedtaget sidste Gang, at Statsrevisionen fra 1873—74 skulde modtage og behandle de manglende Besvarelser og Regnskaber. Nu er det jo en Kjendsgjerning, at Statsrevisionen har modtaget og behandlet dem; og det ligger da nær at spørge: med hvilken Bemyndigelse har Statsrevisionen gjort dette? Hvis man dertil vil svare: det var en Selvfølge! spørger jeg igjen: men hvorfor søgtes da en saadan Bemyndigelse ved at indstille disse Punkter? Jeg vil imidlertid sige, at det lader sig meget godt forsvare, at Statsrevisionen har modtaget dem og behandlet dem (paa en enkelt Undtagelse nær), uagtet der ikke er givet en saadan Bemyndigelse i Forveien; men Forvaret maa da først paa selvsaanne Maade, som for Exempel, naar en Minister gjør en Udgift paa forrentet Efterbevilling og senere faar Bevillingen. Derfor vilde jeg i Grunden finde, at det Korrekteste vilde have været at lade disse to Punkter blive staaende og muligvis give dem en noget anden

Affattelse, men det er en Feiltagelse, hvis den ærede Kultusminister skulde tro, at vi i Grunden have sat os tilbage i Tiden og ment, at vi skrive 1875 i Steedet for 1876, at vi ikke have raadspurgt Almanaken; det er ikke den Betragtning, der har gjort sig gjældende ved at lade disse Punkter blive staaende. Nu kan der ogsaa siges Meget for at lade dem gaa ud, idet man maa fremhæve, hvad der uden Tvivl har været Statsrevisionens Mening, at man vilde tilkjendegive en Anke over, at de vedkommende Ministerier ikke i rette Tid havde fremsendt de omtalte Besvarelser og Regnskaber; men med Hensyn dertil har det jo tidligere været Tilfældet, at saadanne Besvarelser og Regnskaber manglede, og da har der ikke været gjort nogen ligefrem Indstilling derom. Vi finde ogsaa i den Beretning, som senere er bleven afgiven, nemlig for Regnskabet 1873—74, Side 34, midt paa Siden, at der ogsaa der mangler Besvarelse, og at der dog ikke er gjort Indstilling. Naar jeg derfor skal anbefale, at disse Punkter skulle gaa ud, antager jeg tillige, at det for Fremtiden maa opfattes som en Selvfølge, at, naar der mangler Regnskaber og Besvarelser, har den eller de følgende Statsrevisioner at behandle dem, uden at den derfor behøver nogen ligefrem Bemyndigelse ved en Afstemning. Der kunde muligvis være Spørgsmaal om, hvorvidt et saadant Punkt burde tilføjes de Bestemmelser, der ere vedtagne i Mai 1867 som gjældende for Statsrevisionen, men det er naturligvis et Spørgsmaal, der ligger udenfor Drøftelse her. Det er et Spørgsmaal for sig, om muligvis disse Bestemmelser trænge til Eftersyn. — Hvad Vindringsforslaget under Nr. 2 angaar, da vil man let indse, at det er en ligefrem Følge af det foregaaende. Det er fremkommet lidt sent, fordi man ikke strax var opmærksom paa, at de i Vindringsforslag 2 nævnte Ord maatte udgaa, naar Vindringsforslag 1 vedtoges. — Endelig tror jeg, at jeg bør yttre et Par Ord om en Udtalelse, der fremkom forrige Gang fra den ærede Kultusminister. Han udtalte sig i Følge Folkethingstidenden Sp. 858

Rettelser.

- Sp. 853, L. 7 f. o.: „de følgende Samlinger“ læs: „den følgende Samling“.
 — 853, L. 15 f. o.: „godkjendes“ læs: „godkjende“.
 — — L. 24—25 f. o.: „godkjendes“ læs: „godkjende“.
 — 854, L. 18 f. o.: „paahviler det“ læs: „kan det dog paahvile“.
 — 869, L. 5 f. n.: „Udvalget“ læs: „man i Udvalget“.
 — 875, L. 2 f. o.: „28,000 Rbd.“ læs: „22,000“.
 — 876, L. 19 f. n.: „er nævnt i“ læs: „kan ses af“.